

PODBIEL

Štvrťročník obce Podbiel ■ ročník 29 ■ apríl 2024 ■ číslo 1

■ Hýbu sa pozemkové úpravy, po moste nám ostanú spevnené brehy ■ Podelili sme sa navzájom ■ Rodiny z Podbiela sa zapojili do stavby "lode" ■ Poľovníctvo nie je len záľuba, je s ním spojených mnoho povinností ■ Prisťahovali sa na samotu, potom z okna pozorovali rozvoj Zámestia ■ Futbalisti by radi získali viac bodov ako v jeseni

Obec by mala mať na hospodárenie viac ako milión eur

Jeden z najdôležitejších dokumentov, ktorým sa obec riadi, je rozpočet. Obsahuje príjmy a výdavky, sumy do jednotlivých kapitol schválili poslanci.

■ Tento rok bude obec hospodáriť s balíkom viac ako milión eur. Hlavným zdrojom príjmov sú peniaze zo štátneho rozpočtu, z neho štát prerozdeľuje obciam a mestám určitý podiel dane z príjmov fyzických osôb. Podbiel očakáva prísun na úrovni 585-tisíc eur. Od štátu prídu aj peniaze pre základnú školu, na 5-ročné deti v materskej škôlke a na stravovanie detí. Túto sumu však podľa zákona presunie na miestnu ZŠ

s MŠ, tá bude s ňou hospodáriť, keďže je samostatný právny subjekt. Ide o čiastku zhruba 230-tisíc eur.

Ďalej obec vyberie miestne dane ako daň z nehnuteľností, daň za psa či poplatky za komunálne a drobné stavebné odpady či za rôzne administratívne poplatky. Tieto bežné príjmy spolu by mali dosiahnuť viac ako 900-tisíc.

Kapitálové príjmy, ktoré obec plánuje čerpať z rezerv-

ného fondu na krytie kapitálových výdavkov, predstavujú sumu vo výške 123 900 eur.

Všetky príjmy dokopy, teda bežné aj kapitálové, sú v rozpočte naplánované na 1 062 514 eur.

Z týchto peňazí musí zabezpečiť správu obce, jej rozvoj a všetko, čo jej ukladá zákon a tiež fungovanie základnej školy.

Výdavková časť rozpočtu má množstvo položiek. Bezmála 260-tisíc eur pôjde na správu obce, v tom sú platy, odvody, energie, licencie, audity, školenia, údržba techniky, pohonné hmoty, pracovné pomôcky a mnoho, mnoho iného, aby všetko fungovalo tak, ako má.

Na nakladanie s odpadmi je vyčlenených 45 500 eur, na cestnú dopravu, vrátane odhr-

pokračovanie na strane 2

Jarný úvodník

Ak sa zlomí ceruzka, vyhodíš ju a kúpiš si novú. Za rozbitý mobil hľadáme ihneď nový, lepší, výkonnejší. A čo ak sa zdevastuje planéta? Kúpime si novú? Nemáme ďalšiu v zálohe. Napriek tomu sa každý deň správame tak, ako by sme mali nejakú tajnú zásobárňu planét a mohli vždy vytiahnuť novú. Často žijeme spôsobom „použi a vyhoď“, neustále chceme toho viac, náhlime sa, aby sme to všetko získali. Ťažko miernime naše okamžité záujmy a chute, odvykli sme si hovoriť: „Ďakujem, toto už nepotrebujem.“

Prežívame jar, všetko sa prebúdzajú k životu. Pozývam nás tráviť čas obdivovaním krásy. Takto strávený čas nie je zbytočný. Iba vďaka premene zmýšľania môžeme zachovať planétu pre ďalšie generácie. Žasnutie a vďačnosť sú istým krokom k tomu, aby sme planétu Zem nebrali ako úžitkový predmet, ale ako náš spoločný domov. Nie môj, ale náš. Nie dom, ale domov. Výhľad z kopcov do doliny, motýľ, ktorý sa vznáša ponad lúku, pieseň, ktorá osloví naše srdce...

Prostredie, v ktorom žijeme je dar. Sme neoddeliteľnou súčasťou stvorenia. Keď sa naučíme oceniť tento dar a vnímať jeho krásu, pohne nás to k činom pre zachovanie nášho sveta. Všetci máme svoj podiel zodpovednosti za tento dar – záhradu sveta.

Mirka Siteková, (MV)

Hýbu sa pozemkové úpravy, po moste nám ostanú spevnené brehy

Niektoré projekty sa rozbiehajú, iné dokončujú, nové pripravujú. Prinášame krátke informácie z obecného úradu.

■ V areáli školskej záhrady už prebiehajú práce na budovaní vonkajšieho gympu. Ide o projekt, ktorý podporila Coop Jednota. Jeho súčasťou budú tri kardio stroje a plocha podobná detskému ihrisku.

■ Starosta využil návštevu veľtrhu Coneco racioenergia 2024 v Bratislave na získanie informácií o možnosti výstavby nájomnej bytovky. Ak bude v obci záujem, je možnosť získať nenávratný finančný príspevok vo výške 40 percent z rozpočtu, zvyšok by bolo možná vykryť úverom zo Štátneho fondu rozvoja bývania.

■ Po dvoch mesiacoch dočasného užívania mosta ponad Oravu do miestnej časti Zámostie prebehla jeho kolaudácia. Ďalší mesiac má firma, ktorá ho stavala, na to, aby odstránila zistené nedostatky.

Správcom mosta je Žilinský samosprávny kraj, po dohode s ním firma neodstráni spevnené s pätkami, ako to bolo naplánované v projekte. „Spevňujú brehy, do budúcnosti uvidíme, ako ich využijeme,“ povedal starosta Ján Sitek.

■ Požiarna zbrojnica má novú kanalizačnú a vodovodnú prípojku.

■ Projektant už kreslí projekt na rekonštrukciu základnej školy. Cieľom je hlavne zníženie energetickej náročnosti budovy. V budúcnosti bude škola potrebovať aj ďalšiu učebňu v súvislosti s rozdelením základného vzdelávania na tri cykly.

■ Obec pripravuje opravu kultúrno-sportovej haly, ide najmä o niektoré miestnosti, priestor baru a niektoré miestnosti, ktoré nájdu svoje využitie. Poslanci na marcovom zasadnutí obecného

zastupiteľstva na to úpravou rozpočtu vyčlenili 8000 eur.

■ Na obecnom úrade sa už konalo prvé stretnutie k príprave Podbielanských folklórnych slávností. Sumou 6000 eur ich podporí aj Fond na podporu umenia.

■ Okresný úrad Námestovo, pozemkový a lesný odbor, zverejnil register pôvodného stavu v obvode jednoduchých pozemkových úprav v lokalite Lány a Mlynisko. Je to súpis údajov o pôvodných nehnuteľnostiach a právnych vzťahov k nim, určenie hodnoty pozemkov a trávnych porastov v obvode projektu a zoznam vlastníkov. Osobitnou časťou registra je zoznam pozemkov, ktorých vlastníkom nie je známy. Následne sa

budú riešiť zásady funkčného usporiadania územia v danom obvode. Podľa informácie zhotoviteľa Juraja Lukačika z firmy Geomal s. r. o., ak nenastanú komplikácie, mohli by byť tieto jednoduché pozemkové úpravy hotové do jedného až jedného a pol roka.

■ Pokračujú aj práce na projekte veľkých pozemkových úprav. Okresný úrad Námestovo, pozemkový a lesný odbor, na základe zisťovania v teréne upravil obvod pozemkových úprav. Spresnil hranice a do obvodu zahrnul niektoré ďalšie parcely. Združenie účastníkov pozemkových úprav Podbiel má už svoje identifikačné číslo organizácie.

■ (LV)

PODBIEL

Štvrťročník obce Podbiel
■ apríl 2024 ■ ročník 29
■ číslo 1

Vydáva Obecný úrad Podbiel ako nepredajnú publikáciu v náklade 350 ks.

■ Sídlo vydavateľa: 027 42 Podbiel 210, IČO 00314790

■ Šéfredaktorka: Ing. Lýdia Vojtaššáková. Redakčná rada: Mgr. Blanka Kontrová, Ing. Henrieta Schelingová Magerčáková, Mgr. Miroslava Siteková, Marián Vlčák

■ Kontakt: e-mail: redakciapodbiel@gmail.com, tel.: 043 / 5381 031

■ Grafická úprava: STAN

■ Tlač: Tlačiareň

Kubík Námestovo

■ Evidenčné číslo: EV –

3335/09 ISSN 1339–6986.

Obec by mala mať na hospodárenie viac ako milión eur

pokračovanie z titulnej strany

ňania snehu, údržbu miestnych komunikácií a s tým súvisiace veci 20 200 eur. Verejné osvetlenie odčerpá z rozpočtu približne 12-tisíc eur.

Do rozvoja obcí by malo ísť niečo vyše 22-tisíc eur, v tejto kapitole sú napríklad aj jednoduché pozemkové úpravy či verejné súťaže.

Na rekreačné a športové služby dá obec 31 800 eur. Z toho pôjde 14 300 eur TJ ŠK Podbiel, v tom je zahrnutá aj rekonštrukcia hracích plôch, cykloklubu 700, hokejistom 2000, tenisovému klubu 2650 eur.

Na kultúrne služby vynaloží 15 720 eur, z toho najviac

na folklórne slávnosti a ďalšie akcie. Počíta aj s vysielacími a vydavateľskými službami vo výške 4000 eur. Výdavok na náboženské a iné spoločenské služby je naplánovaný na 4950 eur, v tom je aj dotácia pre Rímskokatolícku cirkev Podbiel vo výške 2850 eur, ktorá smeruje na eRko či Deň farnosti.

Do kapitoly staroba naplánovala 13 450 eur, na príspevok pri narodení dieťaťa 3000 eur.

Ďalšie peniaze v oblasti kapitálových výdavkov, 123 900 eur, si obec naplánovala na prípravu projektových dokumentácií, nákup pozemkov, osvetlenie na Zámostí, na rekonštrukciu a modernizáciu hasičskej zbrojnice, na prípravnú a pro-

jektovú dokumentáciu na základnú školu, na rekonštrukciu plochy pred hasičskou zbrojnicou, na kamerový systém, ozvučenie cintorína, stroj na umývanie podláh a ďalšie prevádzkové stroje.

„Ak niektoré projekty vyjdú, na ich krytie použijeme rezervný fond,“ povedal starosta Ján Sitek.

Schválený obecný rozpočet spolu s rozpočtom ZŠ s MŠ v Podbieli na rok 2024 je teda vyrovnaný, príjmy aj výdavky činia 1 062 514 eur. Poslanci ho schválili na konci minulého roka. Na marcovom zasadnutí ho aktuálne upravili – na strane príjmov aj výdavkov o 10 032 eur.

Hornooravskí starostovia sa bavili aj o cestách

Do Národnej rady smerovala otázka z Oravy.

■ Združenie miest a obcí Horná Orava, ktorého členom je aj Podbiel, zasadalo tentokrát v miestnej kultúrno-sportovej hale. Starostovia obcí okrem iného hovorili o zlom stave ciest II. a III. triedy v okrese Tvrdošín. Dohodli sa na zozbieraní fotografií výtlkov a iných poškodení, ako aj zorganizovaní stretnutia s kompetentnými – Správy ciest ŽSK aj odboru dopravy

ŽSK. Prebehla aj diskusia k podávaniu žiadostí o regionálne dotácie Žilinského samosprávneho kraja.

Bez odpovede

Na rokovaní ZMOHO bol aj poslanec Národnej rady Igor Janckulík, ktorého sa starostovia pýtali, v akom stave je príprava výstavby rýchlostnej cesty R3. Ako opozičný posla-

nec uplatnil teda právo pýtať sa priamo kompetentných na hodine otázok v Národnej rade. Ministrom dopravy Jozefovi Rážovi položil otázku v mene oravských starostov. Pýtal sa, prečo sa zastavili prípravné práce na plánovanom úseku R3 Nižná – Dlhá nad Oravou a Dlhá nad Oravou – Sedliacka Dubová.

Dostal celostranovú písomnú odpoveď. Ibaže, prečo sa zastavili prípravné práce, hoci už boli začaté, v nej nebolo ani slovo.

List z ministerstva len popisuje, ako Národná diaľničná spoločnosť postupuje pri príprave projektov v súlade s materiálom Priority vo výstavbe cestnej infraštruktúry „Cieľom je, aby sa cestné projekty robili na základe reálnych dopravných potrieb Slovenska, nie na základe politických sľubov a lobingu.“

Ministerstvo ubezpečuje poslanca Igora Janckulíka, ktorý bol v rokoch 2016–2020 splnomocnencom vlády pre diaľnice a rýchlostné cesty, a teda aj starostov oravských obcí, že „je v záujme ministerstva dopravy zosúladiť plánované riešenia s finančnými možnosťami štátu s dôrazom na potreby jednotli-

vých regiónov a rozširovať kvalitnú, dostupnú a hlavne bezpečnú dopravnú infraštruktúru“.

Tak teda nie je nič nové.

Cestu vyškrtni

Pripomíname, že projektová dokumentácia na stavebné povolenie pre rýchlostnú cestu R3 Nižná nad Oravou – Sedliacka Dubová bola už rozpracovaná. Ešte v auguste 2022 bol projekt prípravy úsekov R3 v Zozname národných projektov Operačného programu Integrovannej infraštruktúry EÚ, avšak už po aktualizácii zoznamu v septembri 2022 v ňom nie je, a nie je ani dnes. Viac na túto tému sme písali v Novinách Podbiel č. 1/2023.

■ (LV)

Oznam pre rodičov budúcich prváčikov

Zápis detí do 1. ročníka miestnej základnej školy pre školský rok 2024/2025 bude 10. apríla v čase od 11.30 do 15.30 h v budove školy. Rodičia sú povinní prihlásiť do školy deti, ktoré dovŕšia vek šesť rokov k 31. augustu 2024 a majú trvalý pobyt na území Slovenska.

Pred zápisom je potrebné vyplniť elektronickú prihlášku na stránke školy, ktorú vytlačenú a podpísanú obidvoma rodičmi prinesiete na zápis. Ak nemáte možnosť prihlášku vytlačiť, vytlačia vám ju v deň zápisu v škole, následne ju podpíšete. V prípade neodkladných povinností si môžete s riaditeľkou školy dohodnúť iný termín zápisu.

Pedagógovia, ktorým budú na stanovištiach pomáhať štvrtáci, na zápise hravou formou preveria schopnosti, ktoré by mali budúci prváčikovia zvládnuť. Ide napríklad o rozoznávanie farieb či geometrických tvarov, priestorovú orientáciu, komunikačné schopnosti a podobne. Nezabudnite svoje deti na zápis najmä pozitívne motivovať. ■ (ZŠ)

Podelili sme sa navzájom. Potraviny a drogéria pomohli ľuďom v núdzi

■ Hovorí sa, že táto doba zmeňila ľudí k horšiemu, sebeckejšiemu a neprajnému. Ja som si však potvrdil, že to tak nie je. Sme často zavalení vlastnými záležitosťami a niekedy niet času, prostriedkov ani síl na rozdávanie. Ale Podbielania majú veľké srdcia aj pre iných.

Sociálno-zdravotná komisia pri Obecnom zastupiteľstve v Podbieli organizovala zbierku pod názvom Podelíme sa. Jej cieľom bolo umožniť Podbielanom, ktorí majú záujem, podeliť sa tými, ktorí sú v ťažšej životnej situácii. Výsledok zbierky je úžasný – vyzbieralo sa 347 kilogramov potravín a drogérie. V mene komisie, ale aj obdarovaných, ďakujem všetkým, ktorí prispeli. Vďaka vám sme mohli rozdať radosť, často sprevádzanú aj slzami dojatia. Ďakujem aj

členkám komisie, ktoré ochotne venujú svoj čas i úsilie a sú vždy nápomocné a iniciatívne, ale aj všetkým, ktorí akokoľvek pomohli pri tejto zbierke.

Možno sa zamýšľate, komu toľko potravín a drogérie. Niektorí zas môžu povedať, že je to zbytočný dar. Nie je to tak.

Pre obdarovaných má veľký význam. Regály obchodov sú preplnené všeličím, ale z roka na rok rastúce ceny potravín a drogérie mnohým ľuďom znižujú kvalitu života. Sú medzi nami chorí, opustení, ale aj v núdzi. A som veľmi rád, že aj v Podbieli žije viac ľudí, ktorí nečakajú na žiadnu zbierku, sú vnímaví pre potreby druhých a pomôžu či už nákupom, darovaním oblečenia alebo inou pomocou.

Potraviny aj drogéria sme starostlivo rozdelili, časť zo zbierky ponúkame aj s odstupom času.

Veríme, že sme spoločne prispeli dobrej veci. Podobné akcie v našej obci budú pokračovať.

■ Michal Sitek, poslanec OcZ,

Stručne z rokovania poslancov

Obecné zastupiteľstvo sa 14. marca venovalo správe o plnení uznesení, nájmu za užívanie priestorov kultúrno-sportovej haly a správe o kontrolnej činnosti hlavného kontrolóra obce Podbiel za rok 2023.

Aktuálne tiež upravili niektoré položky v rozpočte a schválili žiadosť dobrovoľných hasičov o poskytnutie finančného príspevku na organizáciu osláv stého výročia založenia DHZ vo výške tisíc eur.

Rodiny z Podbiela sa zapojili do stavby „lode“

Kto z vás by rád postavil veľkú loď? Nie takú malú jednoduchú z polienka na púšťanie dolu potokom, ale takú naozajstnú, obrovskú, ktorá sa plaví po mori.

Pozvánka

Obec pozýva všetky matky na nedeľu 12. mája do kultúrno-sportovej haly na oslavu Dňa matiek.

Kolko nás je dokopy

K 31. decembru sme mali v Podbieli 1332 obyvateľov, z nich 675 žien a 653 mužov. Kategoriu detí do 15 rokov z nich tvorilo 99 chlapcov a 86 dievčat.

Priemerný vek všetkých je 39,3 roka. (HSM)

Spoločenská kronika

■ **Narodili sa:** Matias Kováč, Dárus Betuštiak, Ema Pazdúrová, Šimon Hric, Filip Flaškár, Eliáš Samuhel, Jakub Harmata.

Nech sa im medzi nami, v Podbieli, páči, nech robia radosť rodičom i svetu.

■ **Navždy navždy nás opustili:**

Valerián Ferenčík (69)
a Peter Vilčínský (82)

■ **Do manželského zväzku vstúpili** Marek Bartoš (Podbiel) a Janka Kubicová. Želáme vám, aby sa vám spoločne darilo naplňovať vaše sny a túžby. (HSM)

■ Na stavbe takej lode sa podieľa mnoho ľudí, aj taký človek, ktorý nerobí nič väčšie, len montuje do nej drobné skrutky. Môže sa to zdať málo, bezvýznamná drobnosť, ale aj vďaka nej sa tá stavba vydarí a loď funguje. Nemôže si povedať, že je zbytočný, lebo aj drobnou prácou sa podieľa na jej postavení.

A podobne to je aj s deťmi, ktoré sa každoročne zapájajú do koledovania Dobrej noviny.

Takto nám to povedal otec biskup František Trstenský pri sv. omši pre koledníkov z celej Oravy a Liptova, ktorá bola v blízkom Tvrdošíne.

Malým skutkom sa aj deti za-

pájajú do veľkého diela, do ktorého sa na Slovensku v tomto roku zapojilo cez 18-tisíc detí, navštívili takmer 50-tisíc rodín.

Venujú svoj čas, chodia na prípravné stretnutia, vynaložia námahu, aby sa naučili vinše a nacvičili niekoľko piesní a koled, ktorými ohlasujú radostnú zvesť o narodení nášho Spasiteľa.

S Dobrou novinou je spojená finančná zbierka, schválená ministerstvom, z ktorej sa podporujú viaceré projekty v Afriických krajinách Keňa, Južný Sudán, Uganda, Etiópia.

Aj my v Podbieli sme sa zapo-

jili do Dobrej noviny, bolo nás 21 detí a šesť dospelých, vyzbieralo sa 1177,50 eur. Keď sa to spojilo s ďalšími „matičkami a šróbikmi“ z viac ako tisíc obcí a farností po celom Slovensku, vyzbieralo sa spolu 1 348 226 eur. A to už je teda suma na poriadnu „loď“. Nie na takú, čo sa plaví po mori, ale na veľké dielo, ktoré cez viacero projektov (vzdelávacích, zdravotných, rehabilitačných) pomáha meniť život k lepšiemu mnohým ľuďom.

Ďakujeme všetkým rodinám, ktoré nás prijali, aj darcom, ktorí nás podporili cez stacionárne pokladničky.

■ Peter Liška

■ Marec býva pre poľovníkov dôležité administratívne obdobie. Uzatvárajú sčítanie zveri a prijímajú plány poľovníckeho hospodárenia. Zároveň obvodné poľovnícke komory bodujú trofeje zveri ulovenej minulý rok.

Hovoríme s Adamom Mikulášikom, podpredsedom Poľovníckej spoločnosti Kráľová Podbiel. Prírode sa venuje naplno, povoláním je lesník, pracuje ako ekológ a zástupca vedúceho Ochranného obvodu Habovka Správy TANAPu

Poľovnícka spoločnosť Kráľová Podbiel má 22 členov, jej poľovný revír o rozlohe 2027 hektárov zasahuje do katastrálnych území Podbiel, Nižná, Babin a Lokca.

Aká zver žije vo vašom revíre?

Podbiel patrí do poľovnej oblasti Magura a je definovaný ako jelenia oblasť. Žije tu vysoká zver – jelenia a srnčia, diviacia, všetky tri druhy predátorov – vlk, rys, medveď, potom jazvec a liška. Sem-tam môže človek stretnúť jariabka, výnimočne hlucháňa.

Ako sa stanovujú optimálne stavy zveri na revír?

Existujú plány poľovníckeho hospodárenia, v ktorých štát určil, koľko zveri je primerané na daný región alebo revír, tak, aby to dané územie zvládlo bez neprimeraných škôd nou spôsobených najmä na poľnohospodárskych či lesných kultúrach. Nejde však len o celkový počet jelenej, srnčej a diviacej zveri. Každý druh sa zaraďuje do jednotlivých poľovných tried, v každej z nich sa určuje počet, pohlavná štruktúra, veková štruktúra, teda napríklad koľko jeliencat, koľko 2-ročných, 3- až 6-ročných jeličov má žiť v revíre, koľko jeleníc. Podobne je to so srnčou zverou i diviачou. Hovoríme tomu normované kmeňové stavy.

Podľa výmery revíra a počtu zveri v jednotlivých kategóriách musíme mať urobené posedy, krmelce, soliská, vnadiská, krmoviská pre vysokú zver, krmoviská pre diviачiu zver.

Poľovníctvo nie je len záľuba, je s ním spojených mnoho povinností

Základnou úlohou poľovníkov je zveľadovať svoje poľovné revíry, starať sa o zdravie zveri a regulovať ich počty a tiež udržiavať pre zver prirodzené prostredie.

Musíme mať k dispozícii aj poľovnícke psy.

Každé poľovné združenie má teda svoje plány. Kto ich tvorí?

Ide o plány poľovníckeho hospodárenia. Schvaľuje ich okresný úrad na konkrétne poľovné oblasti, tie sa potom rozpočítavajú až na revíry.

Každé združenie, spolok alebo spoločnosť, ktorá hospodári v týchto revíroch, ich vyhotovuje každý rok do konca marca. Vychádza pri tom zo sčítania zveri. Všetky naše sčítacie hárky musíme predložiť na okresný úrad s tým, že už navrhujeme plán chovu a lovu tak, aby nebola zver premnožená, chorá, škodná a podobne.

Okresný úrad v spolupráci s jednotlivými poľovnými hospodármi tieto dlhodobé plány zosúladi s normami pre oblasť, okres, kraj. Následne schválený plán je pre poľovníkov záväzný.

Ako prebieha sčítanie zveri?

V minulosti sa robilo raz ročne, teraz prebieha celoročne.

Členovia združenia sú v revíri často, vedia kadiaľ zver chodí, kde sa zdržiava. Používame aj fotopasce, vieme určiť, či sa na dané miesto vracajú tie isté jedince. Inak sa sčítava, keď sa rodia mláďatá, inak keď je jelenia, srnčia či diviacia ruja.

Áno, niektoré jedince prichádzajú z iných revírov, napríklad jelen dokáže prísť na ruju aj 50 až 70 kilometrov a potom odíde. Sú určené koeficienty, ktoré výsledky sčítania zrealnia.

Sú cieľom chovu zveri aj medailové trofeje?

Nie, to môže byť túžbou poľovníka. Cieľom poľovníckej spoločnosti by malo byť dosiahnutie normovaných kmeňových stavov zveri, jej zdravie a zdravé prostredie.

Význam trofeje nezávisí len od vysokej bodovej hodnoty či medaily. Každá trofej má pre poľovníka inú hodnotu – sú to spomienky, príbehy.

V akej kondícii je poľovníctvo v Podbieli?

Myslím si, že sa uberať dobrým smerom. Sme fajn partia, aktívne žijeme s dedinou, spo-

lupracujeme s farou, obcou, školou. Naším najbližším cieľom je zorganizovať v Podbieli celooravskú výstavu poľovníckych trofejí. Býva každý rok, ale vždy v inom v okrese. Uchádzame sa o túto možnosť, ale záujem z ostatných obcí je veľký. Tento rok bude výstava v Žaškove od 24. do 28. apríla.

Poškodzuje zver úrodu podbielanským pestovateľom a poľnohospodárom?

Škody na úrode spôsobené zverou vždy boli a budú, ide len o to v akej miere. Áno, aj u nás sú, ale sú únosné. Chvalabohu, zatiaľ nám stačí robiť minimálne opatrenia.

V revíri je dostatok siatych tráv, zver teda nemá dôvod ísť do záhrad či na obrábané polia. Samozrejme, že je to pre ňu atraktívnejšie, ale stačí špagát vo výške 1 až 1,5 metra a ide preč. Priebežne ju z takých miest aj plašíme a ona si zvykne, že tam nemá chodiť.

Medvede sú však v ostatných rokoch nebezpečnejšie aj pre ľudí. Čo s tým?

Neviem o tom, že by v Podbieli napadol medveď človeka, ale stalo sa to už v Krivej, Oravskom Bielom Potoku i v Zábiedove. To je problém.

Aktuálne však vydalo ministerstvo životného prostredia manuál, podľa ktorého by malo byť možné urýchliť odstrel medvedov, ktoré sa opakovane zdržiavajú v blízkosti obcí.

Čo pre vás osobne znamená poľovníctvo?

Odmalička som žil s prírodou, aj otec aj dedo boli poľovníci. Poľovníctvo je pre mňa obrovská psychohygiéna. Veľmi často sa prechádzam revírom, viem, kde sa zver rada zdržiava, kadiaľ chodí. Osobne nevyužívam posedy, ale uprednostňujem pochôdzku. Ráno zvyknem prejsť päť až sedem kilometrov.

O čom premýšľam? Len tak sa nechám unášať myšlienkami. Stačí počúvať a kochať sa výhľadmi. To je krásne.

Erika Vojteková: Múdrost môžeme čerpať aj z rozprávok

Bolo to v období covidovej pandémie, keď sa zrodil nápad prepojiť rozprávky, povesti, ale aj fakty s bábkami. Po dvoch rokoch boli na svete Príbehy škriatkov z Oravy.

■ Ako učiteľka sa Erika Vojteková z Podbiela venuje aj kreatívnym činnostiam. „Ako deti rástli, hľadala som vyplnenie

večerného voľného času a tak som začala šiť rôzne postavičky – bábky a vyrábať handmade veci,“ hovorí. V období covidu,

keď bola rodina zatvorená doma, venovali sa aj rozprávkam, ich dej zasadili do dnešnej doby. Výsledkom bola brožúrka, ktorú ilustrovala dcéra.

„Vtedy mi napadlo, že by som mohla k príbehom robiť aj bábky.“

Prispieva k regionálnej výchove

Po čase sa Erika Vojteková rozhodla prispieť aj k regionálnej výchove a urobila to originálnym spôsobom. Zaujímavosti z histórie sprostredkúva deťom cez škriatkov. Z monografií obcí a miest, rôznych atlasov či encyklopédií vybrala zaujímavosti a spracovala ich do nových príbehov. Každá vybraná obec či mesto má svojho škriatka, ktorý deti sprevádza dejom.

Prvý príbeh v knihe Príbehy škriatkov z Oravy, s podtitulom Možno to tak bolo, možno nie, je o Podbieli. „Je v ňom veľa námietok, či už Červená skala, architektúra, križovatka, práca s drevom,“ zdôvodňuje výber Erika.

Škriatka z každého príbehu vyrobila aj ako bábku. Podbiel má škriatka Eliáša.

Navyše, niektoré príbehy sú už k dispozícii aj ako drevené divadielka, do ktorých je možné postupne zasúvať tabule, na ktorých je priebeh deja prekreslený.

V knihe je 19 príbehov, ďalšie autorka robiť neplánuje. „Nechávam priestor pre tých, ktorí majú chuť urobiť si niečo podobné o svojich obciach.“

Rozvíja slovnú zásobu i fantáziu

Všetky tri veci dokopy – kniha, škriatok i divadielko môžu spájať rodinu, podnietiť u detí vzťah k regiónu, v prípade divadielka rozvíjať slovnú zásobu a fantáziu. „Hovorievam tiež ich rodičom, že ak tie príbehy čítajú deťom, môžu ich dopĺňať o svoje spomienky.“

Knihy vo všeobecnosti sú podľa Eriky Vojtekovej alfou a omegou vzdelania, rozvoja osobnosti, kultúry.

Vníma, že k čítaniu kníh sa ľudia postupne začínajú vracáť, pomáhajú tomu rôzne čitateľské besedy, návštevy knižnice a iné aktivity najmä v školách a knižniciach.

„Skúste ale niekedy siahnuť aj po slovenských ľudových rozprávkach,“ hovorí. „Keď si ich dopodrobna rozoberiete, zistíte, že je v nich zakomponovaná akoby celá múdrosť ľudstva.“

■ Lýdia Vojtaššáková

Gratulujeme

Slovenskom opäť znie poézia a próza

Od triedneho kola cez školské, okresné, krajské až po celonárodné recitujú žiaci poéziu a prózu. Tento rok je pre ce-

loštátnu súťaž v umeleckom prednese Hviezdoslavov Kubín jubilejný. Na počesť básnika, rodáka z Oravy, sa koná už 70. raz, opäť s účasťou detí z Podbiela.

Začiatkom marca prebehlo školské kolo, súťažili žiaci 2., 3. a 4. ročníka. V kategórii poézia porota vybrala na reprezentáciu školy do okresného kola Šimona Lofaja, ktorý skončil na 1. mieste. Druhé miesto obsadila Viktória Pekárková a tretie patrí Lukášovi Gondovi.

V kategórii próza sa na 1. mieste umiestnil a do okres-

ného kola postúpil Ivo Karisný, 2. miesto získala Emma Surovčíková a 3. Maroš Liška.

Okresné kolo sa konalo v čase uzávierky.

■ (ZŠ)

Šaliansky Maťko prial tentoraz Malvínke

Celoslovenská postupová súťaž v prednese slovenských povestí Šaliansky Maťko má už za sebou okresné kolo. Podbielanskú školu reprezentovala v 1. kategórii tretiačka Malvínka Matuchová a v 2. kategórii štvrták

Ivo Karisný. Malvínka vo svojej kategórii vyhrala a postúpila do krajského kola. Aj na ňom teda odznie žartovná povesť Jozefa Melichera Ako otráviť červíka.

■ (ZŠ)

Velký týždeň. Smrť na kríži nie je púťová atrakcia

Pred pár rokmi hľadali americkí vedci top celosvetovú osobnosť histórie. Nebola to anketa, ale vyhodnocovali rôzne informácie na internete. Viete, kto kraľuje tomuto rebríčku?

■ Na druhom mieste je Napoleon Bonaparte, na treťom Mohamed, ďalej William Shakespeare, Abraham Lincoln, George Washington, siedmy je Adolf Hitler, po

ňom Aristoteles, Alexander Veľký a Thomas Jefferson.

Ale top osobnosťou histórie je Ježiš Kristus.

Je prvým aj v ďalšom projek-

te, ktorý vybral top desiatku ľudí, ktorí zmenili svet k lepšiemu. Jeho učenie a myšlienky pretrvali dve tisícročia. V priebehu nich mal Ježiš Kristus more na-

sledovníkov, mnohým bol a je lahostajný, alebo ním opovrhujú.

Aktuálny týždeň, volá sa aj Veľký týždeň, patrí jeho odkazu a pre kresťanov je veľmi dôležitý. Ježiš Kristus počas neho ustanovil veľké veci, zomrel na kríži a vstal z mŕtvych.

Ale prečo tomu venujú pozornosť celé národy celé dve tisícročia?

Tento muž slúbil odpustenie hriechov všetkým ľuďom, dokonca za nich dal život. Áno, je pravda, že v tej dobe zomieralo veľa ľudí na kríži. Ale, ani jeden z nich nezomrel za teba.

Aj to je pravda, že výnimoční ľudia dokážu obetovať život za svojich blízkych, za pravdu, za spravodlivosť, za mnohé zmysluplné veci. V dejinách ľudstva je takých veľa.

Ale koľko ľudí sa dalo ukrižovať za lotrov? Koľko?

V súčasnosti si možno niektorí radi pozrú šou na Veľký piatok v mestečku San Pedro Cutud na Filipínach. Niekoľko dobrovoľníkov sa tam nechá nielen bičovať, ale aj ukrižovať. Len tak.

Ale pozor, smrť Ježiša Krista na kríži nie je púťová atrakcia.

Je to tajomstvo ťažko pochopiteľné obyčajnými zdôvodneniami, lebo tie vedú iba do určitého bodu. Pápež František hovorí, že ak chce človek pochopiť, kto je Ježiš Kristus, je potrebné ponoriť sa do hĺbín tohto tajomstva. ■ Lýdia Vojtaššáková

Vitamíny pre vzťah boli témou tohtoročného Národného týždňa manželstva

■ V zime sa viac ako inokedy zamýšľame nad významom vitamínov pre naše telo, keďže prirodzených spôsobov, ako ich môžeme prirodzene prijať, je menej a naopak naše telo je vystavené väčšej záťaži.

Podobne je to s manželstvom – nie v každom jeho období máme (bez vedomého úsilia) dostatočný a pravidelný prísun vitamínov, dôležitých pre zdravý vzťah. A nikto predsa nechce v manželstve len žiť, ale chce zažívať vitálny vzťah, ktorý je odolný aj voči ohrozeniam a záťaži. A k tomu potrebuje každé manželstvo malé, no pravidelné dávky

vitamínov. Ak tieto nedostáva prirodzene vďaka tomu, že je v počiatočnej fáze zamilovanosti a starostlivosť o vzťah ide akoby bez námahy, potrebuje ich dopĺňať cielene.

Čo môže byť vitamínom pre vitálny manželský vzťah? Napríklad drobné, no každodenné vzájomné ocenenie, chvíle spoločnej zábavy, alebo odhodlanie robiť to, čo druhému prináša potešenie a komunikuje lásku.

Práve Vitamíny pre vzťah boli témou tohtoročného Národného týždňa manželstva (NTM). Ten sa na Slovensku organizuje od roku 2011. Je to jeden týždeň vo februári, keď

sa pravidelne organizujú rôzne iniciatívy a akcie na podporu tejto sviatosti. Cieľom je vytvoriť pre manželov čas, kedy by si mohli venovať viac času navzájom a zároveň svojmu manželstvu.

Do iniciatívy NTM sme sa zapojili aj v našej obci. Pripravili sme slávnostnú sv. omšu pre manželov a aktivitu pre deti. V aktuálne prebiehajúcom roku modlitby mali deti za úlohu nakresliť, ako sa spolu s rodičmi modlia, alebo napísať vlastnú modlitbu za rodičov. Všetci zapojení dostali drobné ocenenie a zároveň sa na záver detskej sv. omše vyžrebovali

traja výhercovia, ktorí pre svojich rodičov získali hodnotné publikácie o manželstve.

Piatkový večer 16. februára patrila manželom. Na svätej omši sa im osobitným spôsobom prihovoral pán farár. Po kázni si obnovili svoje manželské sľuby. Pre všetky prítomné páry bola pripravená milá pozornosť – krabička s citátmi – vitamínmi pre vzájomný vzťah.

V závere sv. omše sme sa v krátkej adorácii modlili za všetky manželstvá a rodiny našej farnosti, Slovenska, ale aj sveta.

■ Ľubka a Róbert Veselí

Pristaňovali sa na samotu, potom z okna pozorovali rozvoj Zámestia

■ Lýdia Vojtaššáková

Z domu pod lesom je krásny výhľad. Dovidieť až na Brestovú a Salatín, to sú kopce, ktoré mali obaja v detstve ešte bližšie. Július a Marta Olbertovci sa už z Podbielom dávno zžili. Bývajú tu 60 rokov.

■ Keď sa ako mladí manželia pristaňovali na Zámestie, bolo to ako na samote. Z predných okien videli len pár domov a veľa, veľa dreva na sklade, pile i pri nakládke na vagóny. Z verandy zas srnky líšky, semtam rysa či medveďa.

Ich dom mal vtedy len dve ovakované izby.

„Začali ho stavať moji rodičia z peňazí, ktoré dostali ako vojnové odškodnenie, aby mali kde hlavu skloniť na dôchodku,“ hovorí Július. „Schválne ho nedostavali, lebo v tej dobe, za socializmu, platilo, že ak bol

nejaký dom neobývaný, mohol tam štát hocikoho nastahovať.“

Aj dnes si manželia Olbertovci spomínajú, že tam mali železnú posteľ a vedrá s vodou, ktorú chodili do nich naberať z neďalekej studničky. V zime bolo často najprv treba rozsekať ľad, aby ich naplnili. Chodníček k železničnej stanici si prehŕňali doskami zbitými do malého pluhu, aby si zjednodušili cestu do roboty.

Pohľad z okna na Zámestie sa zmenil až po pár rokoch. „Začali tam vyrastať nové domy, prišiel nový život.“

Spoznali sa v autobuse

Július (83) sa narodil v Oraviciach, v hájovni v Bobroveckej doline. „Bolo to v roku 1945, mal som päť rokov, keď prišiel front a Nemci nás odtiaľ vyhnali,“ spomína.

„Všetky hájenky, robotnícke baráky, poľovnícke chaty, kde by sa mohol niekto skrývať, vypálili. Zostali sme v tom, čo sme mali na sebe.“

Kým tú ich hájenku opravili, bývala rodina Olbertovcov v podnájme vo Vitanovej. V roku 1950 otca, lesníka, preložili na Brestovú powyše Zuberca, a

tak sa rodina presťahovala do tamojšej hájovne.

Marta (79) prežila detstvo a mladosť v Habovke, rodičia gazdovali, takže vyplnenie jej voľného času bolo jasné – pomáhala.

Ako v tom čase mnoho ľudí, aj oni našli prácu v Tesle Orava. Spoznali sa v autobuse. On nastupoval v Zuberici, ona pristúpila v Habovke.

„V tých časoch bola radosť cestovať. Autobusy síce boli plné, ale celou cestou sa spievalo, bolo veselo,“ hovorí Marta. „Aj pri robote na páse sa spieva-

lo. Fabrika bola ako jedna veľká rodina.“

Padli si do oka, slovo dalo slovo. Svadba bola v novembri 1963.

Buchty, teliatka i zlepšováky

Kým Július pracoval celý život v Tesle Orava, neskôr premenovanej na OTF Marta párkrát zamestnanie zmenila. Mnohí si dodnes pamätajú na jej skvelé buchty, ktoré vyše 12 rokov piekla ako kuchárka v materskej škôlke a novej škole. „Boli sme tam veľmi dobrá partia.“ Varila aj v reštaurácii v starej krčme či predávala v bufete TJ. Pracovnú dráhu končila na družstve ako ošetrovatelka zvierat. „Doniesli k nám sedemdnové teliatka a my sme sa o ne starali,“ spomína.

Július začínal na pozícii technickej kontroly na páse, potom prešiel na technický rozvoj, kde mu zverili na starosť vynálezy, zlepšováky, chránené vzory, patenty a podobné záležitosti. Nakoniec pracoval na oddelení maloobchodných predajní OTF.

Mnohí na neho spomínajú ako na človeka, ktorý kde prišiel, priniesol so sebou humor a dobrú náladu.

Keď ho ako nového šéfa oddelenia priemyselno-právnej ochrany presviedčali, že ako vedúci pracovník musí byť členom Komunistickej strany, ubránil sa. „

Dobre, len si neviem, predstaviť, ako taký správny straník vyzerá. Dajte mi z ľudí, ktorých tu poznám, niektorých ako vzor. Nastalo ticho. Tak od pre-

sviečania upustili, ale musel som si dorobiť školy.“

Ako sa stal autobusárom

Bola to vraj náhoda, že sa Július stal šoférom autobusu telovýchovnej jednoty. Keď štátny podnik ČSAD vyradoval autobusy, podbielanská telovýchovná jednota jeden kúpila. „Futbalisti sa vybrali na prvú jazdu, nedošli. Vybrali sa na druhú, nedošli, autobus dotiahli na lano späť.“

A tak ostal stáť na mieste dnešného parkoviska, striedali sa pri ňom odborníci opravári, ale nevedeli si s ním rady.

„Videl som ich z okna, aj chodil okolo. Raz som sa pristavil a povedal, aby mi dali kľúče, že sa na to pozriem. Nebol som síce opravár, ale mal som rád mašiny. Dali mi ich. Dva dni som sa s motorom pohral, potom som sadol za volant a išiel do Oravského Bieleho Potoka a späť. Všetko fungovalo ako malo. Tak som išiel vrátiť kľúče. Oni však potrebovali ísť na druhý deň na ňom do Brna po dresy. Iné auto nemali. Opýtali sa ma, či si trúfnem na ňom zájsť. Išli sme, naložili dresy, prišli nazad. Kľúče mi už nechali. Bolo to v roku 1967. A tak som sa stal šoférom autobusu TJ na 20 rokov.“

Najazdil státisíce kilometrov

Jazdil hlavne v nedele s futbalovým, prípadne aj volejbalovým klubom na zápasy, ale aj na rôzne zájazdy. Spočiatku na tom starom autobuse, po-

tom kúpila TJ autobus nový. Za dvadsať rokov najazdil pre telovýchovnú jednotu odhadom 250-tisíc kilometrov.

Volant si Július natoľko obľúbil, že po rozlúčení sa s TJ, začal jazdiť medzinárodné trasy pre jednu cestovnú kanceláriu, potom aj linku Trstená – Plzeň pre súkromného prepravcu.

Po svete behajú stovky ľudí, ktorí ťa pri stretnutí nahnevajú, alebo si ťa nevšímajú. Prečo by som ja nemohol byť taký, aby som ťa rozveselil?

Július Olbert

„Keď sa po Nežnej revolúcii otvorili hranice, ľudia sa vrhli do cestovania,“ hovorí. Začalo to Viedňou, potom Rím, Paríž, Lurdy, rekreácie do Španielska, Grécka. Samozrejme, v tom čase ešte neexistovala navigácia, používali sme mapu a hlavu.“ Zážitkov vraj bolo neúrekom, najviac pri tom, keď sa účastníci zájazdu zoznamovali s výdobytkami Západu, ktoré u nás ešte v tom čase neboli.

Radšej rozveseliť, ako nič

Manželia Olbertovci vychovali dve dcéry – Janku a Máriu. Dnes sa tešia aj zo šiestich vnúčat a štyroch pravnúčat.

„Tak si tu potichu žijeme, bolo ako bolo, dobre je,“ hovoria. Teraz už majú viac času aj na koničky. Marta je hlavne maniačka do čítania, hlce jednu knihu za druhou. Július, naopak, ma radšej informácie z počítača a mobilu. „A krčma je ďaleko, tak som rád v prírode.“ Ako dodal, v živote sa riadil heslom: „Po svete behajú stovky ľudí, ktorí ťa pri stretnutí nahnevajú, alebo si ťa nevšímajú. Prečo by som ja nemohol byť taký, aby som ťa rozveselil? Tak som vždy hodil nejaký vtip, príhodu.“

Školáci dostali vkladné knižky

■ Deti zrazu rady píšu diktáty a plnia rôzne úlohy. Čím to je? Vkladnou knižkou. V tomto školskom roku sa všetci žiaci zapojili do projektu Vkladná knižka, kde získavajú za čítanie s porozumením a písanie diktátov dukáty, ktoré si vkladajú do svojej vkladnej knižky. Počet dukátov sa odvíja od počtu chýb, ktoré urobia. Na konci polroka si potom môžu za získané dukáty nakúpiť na školskom trhu rôzne veci.

Musia si dukáty vedieť spočítať, rozdeliť, premyslieť, čo si môžu za ne kúpiť a vedieť, koľko im má predavač vydať. Tak si zvyšujú aj svoju finančnú gramotnosť.

Prvý takýto jarmok už má základná škola úspešne za sebou. V deň odovzdávania polročného vysvedčenia dostali podľa vkladu papierové peniaze a nakupovali. Navzájom si aj radili o hodnote vecí, požičiavali si, či odložili do druhého polroka. ■ (BK)

Lesníci zobrali školákov do prírody

■ V oblasti environmentálnej výchovy spolupracuje škola s odborníkmi. Tentokrát pozvala na besedu zamestnancov Správy Správu TANAPu. Radoslav Michalec a Marek Hudáček po besede zobrali deti do prírody v okolí obce.

Pripravili pre ne zaujímavé ekohry. Deti sa teda hrali a pritom sa dozvedeli veľa zaujímavých informácií o živočíšnej i rastlinnej ríši, o horinách i vodstve. ■ (BK)

Štvrtáci si zašli na exkurziu do okresného mesta

■ V okolí Podbiela je nielen veľa zaujímavých miest, ale aj inštitúcií. Základná škola ich chce predstaviť svojim žiakom naživo. A tak zobrala štvrtákov do okresného mesta Tvrdošín. Tentokrát navštívili Centrum sociálnych služieb Orava, kde im jeho klienti pripravili zaujímavý program a prijali ich aj dve stredné školy. V Strednej priemyselnej škole informčných technológií Ignáca Gessaya mali možnosť oboznámiť sa automatizovanými strojmi, v Strednej odbornej

škole lesníckej ich študenti a učitelia zobrali do autodieline a ukázali im aj najmodernejšiu lesnú techniku. ■ (BK)

Sálu kultúrneho domu zaplnili masky a farby

■ Aké by to boli fašiangy bez karnevalu? V Podbieli bol. Zorganizovala ho škola s miestnou organizáciou eRko, tentokrát na tému farebný svet.

Deti sa pri dobrej hudbe vytancovali aj súťažili pri rôznych zábavných aktivitách. Chutné a pestré občerstvenie pripravili rodičia.

■ (BK)

Šípkový utužili spoločenstvo

■ Zahádzať si šípkami na terče prišli do kultúrno-sportovej haly farnosti a priatelia farnosti Podbiel. Konal sa tu druhý ročník Farského šípkového turnaja. Organizuje ho správca farnosti Matúš Oravec. Ako hovorí, ide hlavne o utuženie spoločenstva. Výhodou je, že je to pomerne jednoduchý šport, zapojiť sa

môžu všetky generácie. Sám je zapálený pre túto aktivitu. Pred osvetlenými terčmi sa striedalo 60 súťažiacich. Mladší či starší vytvorili len dve kategórie – muži a ženy, išlo predsa o spájanie generácií. Nielen medzi súťažiacimi ale aj množstvom fanúšikov panovala dobrá nálada. Fandili si, zabávali sa. ■ (LV)

Pri dobrom jedle spomínali aj plánovali

■ Ako len ten čas rýchlo plynie. V obci po roku opäť rozvonila zabíjačková kapustnica, jaternice, pečienka, klobásy, pečená krkovička. Ku kotlom a ražňom prišlo v priebehu akcie Silvestrovskej zabíjačky okolo 400 Podbielčanov. Okrem milých stretnutí hodnotili starý rok a rozmýšľali o novom. To všetko za pekného počasia a pri dobrom jedle. Špeciality stáli tri eurá, seniori nad 70 rokov si pochutnali zadarmo. Podľa informácie z obecnej

ho úradu zjedli zhruba 100 kilogramov mäsa a mäsových výrobkov. ■ (LV)

Príjemne strávená sobota na Magure

■ Turistický prechod Podbielanskou Magurou si zaknihoval už 36. ročník. Po minulom roku, keď pre snehovú smršť museli organizátori termín posunúť, tentokrát bolo, naopak, na bežky snehu málo. To však neubralo na dobrej nálade, na prechod sa vo vibramkách vydalo viac ako dvesto ľudí.

Prišli nielen Podbielania, ale aj turisti z okolia. Stredne náročná trasa s najvyšším miestom vo výške 1127 metrov n. m. má dĺžku bezmála 12 kilometrov a prevýšenie 572 metrov.

Občerstviť sa mohli na dvoch miestach – hore chlebom s masťou a cibuľou, dole klobásou a čajom. Príjemnú sobotu podporilo aj počasie. Vyšlo ideálne a presne, deň pred akciu totiž pršalo, deň po nej lialo. ■ (LV)

Futbalisti by radi získali viac bodov ako v jeseni

■ Získať viac bodov ako v jesenej časti futbalového ročníka, to je cieľ nového trénera TJ ŠK Podbiel Ladislava Repku.

Ladislav Repka (49) prechádza na post trénera z pozície stopéra. Ako povedal, keď bude treba, zaskočí aj na ihrisku. „Mojou úlohou ale nie je byť hrajúci tréner, mojou úlohou

je usmerniť hráčov a to sa nedá z ihriska,“ hovorí. „Oni nehrajú zle, len potrebujú usmernenie a dodržiavanie taktiky.“

Po vlaňajšou vypadnutí zo VII. ligy sa mužstvu nedarí ani v najnižšej regionálnej súťaži. Po jesennej časti futbalového ročníka je na predposlednom 11. mieste so štyrmi bodmi a bi-

lanciou 14:32. Na desiatu Oravskú Lesnú stráca sedem bodov.

„Mojim cieľom na jar je získať viac bodov ako v jeseni,“ hovorí tréner. Vie si však predstaviť, že raz by sa Podbiel mohol vrátiť do vyššej súťaže. Podmienky majú dobré, ale ako v mnohých ďalších obciach aj tu je nedostatok mladých hráčov. „Mnohé obce rušia dorast, tak niet odkiaľ čerpať posily a omladenie.“ A aj keby sa našli, dávajú prednosť robote, nie futbalu. Mnohí sú na zárobkoch v zahraničí, vrátia sa raz za tri týždne. „To chápem, nikto tu neostane kvôli futbalu. Dôležité však je, aby predom dali vedieť, či prídu na víkend alebo nie, aby sme sa vedeli zariadiť. Často ani nevieme, v akej zostave nastúpime. To treba bezpodmienečne zmeniť.“

Futbalisti TJ ŠK Podbiel začali trénovať už v januári v tvrdošinskej hale, postupne prechádzali von. Zohrali aj prípravný zápas s Dlhou nad Oravou, ten im však vôbec nevyšiel. „Musíme radšej trénovať, zlepšiť útočnú fázu a dávať góly, nezabúdať na obranu, ak sa chceme pomaly posúvať vyššie,“ dodal Repka.

Vo veľkonočnú nedeľu hrajú naši prvý majstrovský zápas doma od 15.00 h s Vitanovou. Tá je v tabuľke o dve miesta vyššie. Taktika je jasná: Dať viac gólov ako dostať.“

Na tento zápas by malo mužstvo nastúpiť v zostave: brankár Matej Ťapaj, obrana Peter Škombár, Ado Furto, Marek Maruniak, Juraj Oláh, záloha Dušan Kliment, Filip Kozáčik, Anton Mališka, Lukáš Labdík, útok Jozef Konfala, Tomáš Labdík (Štefan Paľa).

■ Lýdia Vojtaššáková

Tabuľka po jeseni									
1.	Novoť	11	8	3	0	39:9	27	12	9
2.	Babín	11	8	0	3	29:13	24	11	9
3.	Sihelné	11	7	1	3	19:12	22	10	4
4.	Zázrivá	11	7	0	4	27:20	21	9	3
5.	Istebné	11	5	1	5	19:25	16	8	1
6.	Or. Podzámok	11	5	1	5	27:23	16	7	2
7.	Lomná	11	5	1	5	34:27	16	6	1
8.	Veličná	11	5	1	5	22:27	16	4	1
9.	Vitanová	11	5	1	5	19:27	16	5	
10.	Or. Lesná	11	3	2	6	18:22	11	3	7
11.	Podbiel	11	1	1	9	14:32	4	2	11
12.	Lokca	11	0	2	9	5:35	2	1	13

Kedy, kde a s kým Podbiel hrá

- 31. marca Podbiel – Vitanová
- 7. apríla Zázrivá – Podbiel
- 14. apríla Podbiel – Veličná
- 21. apríla Podbiel – Istebné
- 28. apríla Lomná – Podbiel
- 5. mája Podbiel – Lokca
- 12. mája Babín – Podbiel
- 19. mája Podbiel – Oravská Lesná
- 26. mája Or. Podzámok – Podbiel
- 2. júna Podbiel – Novoť
- 8. júna Sihelné – Podbiel

Prázdniny od školy, ale nie od spoločného času

■ My v eRku kráčame spoločnou cestou svedectva viery, malí aj veľkí. Počas školského roka sa stretávame každý týždeň. A hoci boli v druhej polovici februára jarné prázdniny, my sme od spoločného času a stretiek neprázdňovali, práve naopak. Stretli sme sa počas týždňa hneď trikrát.

Začali sme kinom – na fare sme si pozreli rozprávku o odvahu Spirit- divoký žrebec.

V stredu sme sa venovali tvorivým dielňam. Mladí animátori si pre nás pripravili výrobu

ružencových náramkov, ktorá všetkých mimoriadne bavila. Pri tejto aktivite vydržali dokonca aj

tí kamaráti, ktorí majú s trpezlivosťou inokedy trochu problém. Na záver sme si pochutili na pa-

rádnych tartaletkách, ktoré sme si predtým kreatívne vyzdobili.

Piatok bol hravý. Vyskúšali sme si spoločenské hry od výmyslu sveta a zahrali sme sa pri futbale či naháňačkách.

Počas tohto mimoriadneho prázdninového týždňa sme spolu zažili milý a požehnaný čas. Vďaka patrí všetkým deťom, no najmä animátorom, ktorí svoj čas venovali tejto službe. Už teraz sa tešíme na ďalšie spoločné zážitky. Najbližšie na spoločnú veľkonočnú párty.

■ Mirka Siteková